POŠTARINA PLAĆENA U GOTOVU

GLASNIK SRCA ISUSOVA

1941 50 GODIŠTE BROJ 5

26527

GLASNIK SRCA ISUSOVA

GLASILO APOSTOLSTVA MOLITVE ★ LIST HRVATSKIH KATOLIČKIH OBITELJI

Izdaju s dopuštenjem crkvene oblasti Isusovci u Zagrebu ★ Za list odgovara: I. Nikolić D. I. Zagreb, Palmotićeva 33 Tiskara »Glasnik«, Zagreb, Ivan Nikolić D. I.

G. 50 BR. 5

SVIBANJ 1941

Uprava: Zagreb I./147, Palmotićeva 31 ★ Broj čekovnog računa 33.896 Godišnja pretplata: 15 dinara — USA: 0.50 dolara — Italija: 8 lira — Mađarska: 2.50 pengö.

Duhovna obnova

je svrha proslave hrvatske svete godine. Da se Hrvati obnove u duši i postanu veći i potpuniji kršćani, Božji ljudi

Glasnikovi čitatelji nalaze poticaj i pomoć za tu duhovnu obnovu u svom Glasniku. Možda ne svi. Ali to nije krivnja na Glasniku, nego na njima: jer ne znaju čitati Glasnik. Jedan župnik podijelio je Glasnikove čitatelje u tri skupine:

»Prva skupina jesu oni, koji čitaju Glasnik od početka do konca i paze ne samo da im ne pobjegne koja dobra misao, nego se boje, da ne ispuste ni koje slovo. To su oni pravi! Oni su kvasac za obnovu hrv. naroda, jer se sami obnavljaju. A vjerujte mi, obnovio ih je — naš Glasnik!

Druga skupina jedva čeka, da Glasnik dođe, grozničavo ga i radoznalo pročita, pa jedva da što ostane u glavi, a još manje u srcu. A to je šteta. Jer kraj pune zdjele ostati gladan, nije baš najzgodnije.

A u treću skupinu spadaju oni, koji drže Glasnik samo zato, jer treba potpomagati katoličku štampu. Oni time doduše potpomažu, da se Glasnik barem brojčano raširi, a zapravo ga i ne drže. Jer držati ga, a ne čitati, ne upiti u dušu njegove članke, ne približiti se po čitanju Glasnika Bogu, znači isto što i ne držati ga.«

Pomagati raširenje Glasnika apostolsko je djelo. Čežnja za početkom mjeseca, koji će donijeti novi Glasnik, odaje ljubav prema Glasniku. Ali ako se ono, što se dobije, ne zna upotrebiti, ako se Glasnik ne zna čitati, sve je uzaludno.

Pa stoga onaj župnik preporučuje: »Ponovi prvi broj! Ne će škoditi, da prolistaš i drugi i treći...« A i s pravom. Glasnik ne piše pripovijesti za zabavu, već daje Božju nauku i kršćansku savršenost. A to se ne da uvijek od prve shvatiti i razumjeti. Treba ono, što se pročitalo usvojiti i u duši proživiti. A za to treba gdjekoju stvar i po dvaput, triput pozorno i pažljivo pročitati. Tada će istom biti ploda stostrukog! Tko tako čita Glasnik, naći će i kod ponovnog čitanja uvijek nešto novo, što će ga potaknuti na bolji život, na plemenitije osjećaje i postat će sve kršćanskiji!

A ne pregledaj ni slike! Nisu one stavljene da se ispuni prostor ni radi pukog poljepšanja stranice. One uvijek osvjetljuju članak i dižu srce prema vječnosti, uče gledati Boga i u običnim naravnim stvarima. Nauči čitati ovako Glasnik, pa će ti sveta hrvatska godina biti doista sveta, jer ćeš postati više Božji, više kršćanin!

Presveta i neokaljana Djevice
Ne znam, kakvom da Te obaspem hvalom
Jer koga nebesa ne mogu obuhvatiti
na Tvojem krilu leži kao
DIJETE

Da svi treznije i priprostije žive

Mjesečna nakana Apostolstva molitve za ožujak, koju je blagoslovio Sv. Otac.

Kruh i ribe

Kad je nepregledna množina ljudi — samo muškaraca bilo je oko pet hiljada — već tri dana neumorno slijedila božanskog Učitelja po nenapučenom kraju, da čuju nauku, kakva se doonda još nije čula na zemlji, i kad ih je stao već moriti glad, smilova se božanskom Srcu Spasiteljevu toliki svijet i on odluči, da ih nahrani. Svemoć je bila u njegovim rukama. Mogao im je dati, što je htio. A on ih je nahranio — kruhom i ribom. Nasitio ih je hranom siromaha, jelom priprostih ljudi. I kad je iza uskrsnuća na obali jezera pri osvitu dana pogostio četicu svojih apostola, pripravio im je za doručak i opet hranu siromaha: ribe.

A što je drugima pružao, tim se i sam zadovoljavao. Od rođenja svoga nije pripustio k sebi udobnosti, već je prigrlio život siromaštva, oskudice, odricanja, jednostavnosti. A takav je život tražio i od svojih učenika, koje je izabrao između ljudi, koji su bili vični jednostavnom i priprostom životu. I u nauci Isusovoj nalazi se mnogo mjesta, gdje se traži odricanje, žrtva, jednostavnost, a ni jedno, gdje bi se hvalio lagodan i raskošan život. Pa i sv. Pavao opominje, da se kršćani moraju »odricati svjetskih želja« i »trijezno živjeti« (Tit. 2, 12), jer da je to bila i svrha dolaska Isusova.

Zamke i udice

Trijezan i priprost život jest život po duhu Isusovu, život kršćanski. Udobnost i lagodnost mogle bi doduše biti, pa doista su i bile, uklopljene u život djece Božje još i prije nego uđu u vječnu slavu i blaženstvo s one strane. Samo je trebalo, da su ostali onako čisti i nevini, sveti i pravedni, pobožni i podložni, onakvi, kakve ih je Bog stvorio, kad ih je postavio u vrt naslade, u zemaljski raj. Ali jedva su se vrata zemaljskog raja iza nas zatvorila, kad nas je Bog zbog grijeha iz njega potjerao, udobnost i lagodnost, meko odijelo i tražena ljepota, puni stolovi i bogate kuće, natrpane kese i velika imanja, vino i mekoputnost postadoše đavolja zamka besmrtnih duša.

I što je nekoć u zemaljskom raju bio dar i predosjećaj buduće sreće i blaženstva u domovini, to je isto izvan zemaljskog raja, na zemlji od Boga prokletoj, postalo paklenom udicom, u koju zagrizaju mnogi na svoju propast, vječnu svakako, a ponajčešće i vremenitu. Pa je stoga božanski Učitelj, koji je došao upravo zato, da nas upozori i upozna s opasnostima za dušu, upro prstom i prokazao otrov, koji se ispod zmijskog sjaja i blještavila bogatstva i novca, užitka i udobnosti podmuklo krije. I u besjedi na gori božanskim ukazom obećao je vječno kraljevstvo onima, koji su siromašni duhom — koji priprosto i trijezno žive.

Pa su zato svi pravi kršćani, oni kršćani zlatne valute, odbacivali varavo bogatstvo i odricali se sumnjivih i opasnih užitaka i udobnosti. I trudeći se oko toga nastoje, da budu što sličniji prvim učenicima iz Isusove škole, apostolima, koji su Isusu iza uskrsnuća mogli ponuditi samo komadić pečene ribe i malo meda — tako im je bila jednostavna večera!

Pod trnjem okrunjenom Glavom

Da trijezno i jednostavno živel Ne samo stoga, jer time osiguravamo spas besmrtne svoje duše, nego i stoga, što je trijezan i jednostavan život

Priprost i čedan život privlači prijateljstvo Nazaretskog Radnika

pred licem Božjim najmilija i najdragocjenija žrtva i pokora, zadovoljština i naknada za grijehe svijeta i za naše vlastite. Sam je Spasitelj prvi pošao ovim malim trnovitim putem, kada je kroz trideset godina uzimao na se iz dana u dan neugledni, ali teški križ odricanja u jednostavnom i priprostom radničkom životu. A za velike duše utro je uz obronke Kalvarije krvavi križni put dragovoljnog, potpunog odricanja i žrtve. Pa stoga, kako bi mogao kršćanin, koji je povezan u životnu zajednicu s takvim Učiteljem i Otkupiteljem, koji po riječima Pavlovim mora da na svom tijelu nosi Isusove rane i dopunjuje njegovu Muku, kako bi mogao utonuti u zabave i opijati se raskošima na ovom svijetu! Zar ga ne bi imalo biti stid, što je pod trnjem okrunjenom Glavom tako mekoputno udo? (Sv. Bernardo).

I kad se kršćani iznevjere uzvišenom pozivu, da nastavljaju Isusovu muku u svom životu, Bog sam se pobrine, da ih povrati na zapuštene kalvarijske staze time, što pošalje i pojedincima i čitavim narodima spasonosne opomene prisilnog odricanja u općoj oskudici i trpljenju. I naš narod i mi u njemu proživljavamo i doživljavamo ovo gorko Gospodnje smilovanje, rekao bi sv. Kamilo, rat, koji nas je zadesio. Poslao nam ga je Gospodin, da nas privede kršćanskom životu u jednostavnosti i trijeznosti.

Dao Bog, da ova njegova teška operacija, koju je počeo vršiti na nama, ukloni zauvijek iz naše sredine bolesnu pohlepu za mekoputnošću i raskoš i lagodnošću, što je zavela i naš svijet na najbljutavije užitke i najokrutnija zločinstva; da nam udijeli krepko zdravlje kršćanske trijeznosti, umjerenosti, malih zahtjeva u svagdanjem životu.

»Dvije sam te stvari molio Gospodine, ne uskrati mi ih dovijeka: nemoj mi dati ni bogatstva preko mjere ni siromaštva u bijedi, već mi udijeli, Gospodine, ono, što mi je za život potrebno!«

Tako je molio Salamon, prosvijetljen mudrošću Božjom.

Tako mole kršćani prosvijetljeni mudrošću Kristovom.

Tako mole članovi Apostolata Molitve prosvijetljeni ljubavlju Srca Isusova.

m. d.

Majke vodite djecu k Isusu!

Mladi sveučilištarac vratio se kući iz grada. Izjedala ga podmukla sušica, pa došao kući da umre. Ali još strašnija sušica hara njegovom dušom: lakouman život u gradu oteo mu vjeru. Vratio se bez zdravlja i bez vjere. Davno je to bilo, kad ga je mati po prvi put opremila na nauke, bio je onda zdrav i Bogu vjeran, a sad je majka već dugo u grobu. Mladića posjeti g. župnik. Nema mu više života, valja ga pripremiti za vječnost. Više ga je puta nagovarao na sv. Ispovijed, ali mladić svaki put resko odbije svećenika. Žalosno je župnik otišao. Prošlo više vremena, kad eto u njegovu kancelariju bolesnikove sestre: »Dođite, velečasni, bolesnik vas želi vidjeti!« »Odakle najednom ta promjena?«, čudio se župnik, ali se još više začudi, kad ga je bolesnik pozdravio prijaznim smiješkom i zamolio za oproštenje, što ga je tako uvrijedio svojom otpornošću: »Pomozite mi, velečasni, želim se vratiti svome Bogu!« »Ali kako to najednom...?«, nije mogao župnik da se snađe. Evo kako! I bolesnik stane pripovijedati:

»Sinoć sam premetao svoje knjige u ormaru, i dopane mi rukû molitvenik moje pokojne majke. Prelistam i pogled mi zape za neku sličicu. Okrenem, prepoznam na poleđini rukopis moje majke i pročitam: »Isuse, Ti si došao danas u srce moga sina! Molim Te, sačuvaj ga u pravoj vjeri i vodi ga kroz opasnosti života k vječnom spasenju«. — Te su mi riječi pale na dušu kao živa žeravica. Mislio sam dugo u noć na svoju dobru i pobožnu majku, na njene pouke i opomene; sjetio sam se obećanja, što sam joj ih zadao na dan prve svoje sv. Pričesti i na času njene smrti. U mojoj je duši bjesnila borba, talasalo mi se srce, vjera se i nevjera borila za konačnu pobjedu. Dolazili mi na pamet dani moje mladosti, kad sam nedužno i veselo rastao grijan brigom roditeljskom, a onda mi dođe i moj život lakomislenosti i grijeha, radi kojih sam izgubio vjeru. I nehotice padnem na koljena, i po prvi put iza mnogo godina, sašla je na moje usne molitva. Bilo mi je kao da moja pokojna majka moli zajedno sa mnom, uza me, kao onda dok sam još bio dijete. U duši mi svane neko svijetlo, plakao sam od čežnje i boli. Duboko uzdrman legoh u krevet, ali nijesam dugo mogao zaspati. Konačno zadrijemam, iza kako sam se prekrižio onako, kako me je majka naučila. Kad sam se ujutro probudio, izmolio sam jutarnju molitvu iz molitvenika svoje majke i osjetio sam, da sam jači u svojoj odluci: posve se obratiti Bogu. I sada Vas molim, g. župniče, pomozite mi!« Ganuto primi sv. sakramente, često je molio svećenika, da mu predmoli iz molitvenika njegove majke. Kad je umirao, raskrili ruke i poviče kao da ide majci ususret: »Majko, majko!« i zatim klone i izdahne.

Drage hrvatske majke! Što vi svojoj djeci odgojem usadite u najranijoj dobi, to im nikakvi napadaji bezvjerstva ne će istrgnuti iz srca. Što nam majke usade u dušu, od toga mi svi živimo sve do svoje smrti. Zato vam želim danas reći, da nije dosta dati djetetu život, othraniti ga, odjeti, treba ga nadasve odgojiti! A to je većim dijelom posao, najvažniji posao majke.

Osobito danas, kad su mnogima od vas muževi u vojsci, na vama leži sva skrb za kuću i djecu. Danas leži u vašim rukama budućnost vaše djece i čitavog hrvatskog naroda.

Majčina koljena jesu prvi oltar, na kojemu se dijete moli. Majčin obraz prvo dječje ogledalo, a njena riječ njegov prvi katekizam. Nemojte se varati i govoriti: dok dijete bude pošlo u školu već će ono naučiti sve, pa i o vjeri. Kasno je početi s odgojem onda, kad dijete pođe u školu. Odgoj počima, čim se dijete rodi, pače i prije rođenja djeteta. I što mu usadiš u dušu do 7 ili 8 godine, to će mu trajno ostati, takvo će ti dijete biti cijeli život.

Svaka od vas, drage majke, zna da svaku plemenitu voćku treba kalamiti, treba je obrezivati, da donese ljepše, plemenitije plodove. Isto je tako i s djetetom. Dijete je kao plemenita voćka. Pustiš li ga da raste, kako mu volja, imat ćeš divljaku, brat ćeš kisele i gorke plodove: doživjet ćeš, da će ti vlastiti sin psovati mrtvu mater, ili sjekirom se dizati na oca i na tebe. Treba dijete obrezivati i kalamiti. Već u drugoj ili trećoj godini javljaju se u djetetu sklonosti na zlo: da ne slušaju, da svoju voljicu proguraju, pa makar plačem i deračom, ako još ne mogu silom. U djetetu se javlja sklonost na sebičnost, sve najljepše ono mora imati; zavist, ako drugi ima bolje i ljepše. Teško mu je bez prigovora prinijeti malu žrtvicu, ako ga zoveš od igre, da ga pošalješ u dućan. Tek progovori već će pokušati i slagati, ako mu bude trebalo, da se izvuče iz neprilike. Poznato je da dijete malo poštuje tuđe, pa će si i prisvojiti tuđe, ako ga starije oko ne upozori da to ne valja.

Evo divljakâ, koje treba obrezivati ukorom, pa i kaznom. Ali sve opomene i kazne ne vrijede ništa, ako ti djetetu svome ne ucijepiš u srce Boga, ljubav prema Isusu, molitvi, crkvi, krepostima, ako mu ne ucijepiš dobre sklonosti, kojima ćeš mu dati protulijek protiv zlih sklonosti, što ih rađa naša na zlo sklona narav.

Razborita mati vodi svoje dijete k Isusu već od najranije mladosti. Ona prije spavanja, kod ustajanja uzima njegovu ručicu u svoju i vodi je od čela na prsa, od ramena do ramena i uči ga praviti križ. Čim dijete zna govoriti već ga uči Oče naš, Zdravo Marijo i Vjerovanje moleći s djecom zajedno svaku večer, jutrom, prije i poslije jela. Najbolji odgoj: primjer roditelja. Kako dijete diše, tako usisava u sebe pravo kršćanstvo. »Moja mama ljubi Isusa, moli mu se«, vidi dijete, i u djetetu se posve naravno budi poštovanje prema Isusu. —

Strahovito lako zaboravljaju naše majke, tu važnu stvar. Rijetke su one, koje svojoj djeci već u 3. ili 4. godini govore o malom Isusu. A to je od odsudne važnosti. Nepametno je čekati na

školu, pa se tješiti: To će mu već kateheta pripovijedati. Majčina je riječ prvi katehizam. Ti, draga majko, moraš djetetu često pokazivati svete slike, Isusa na križu i govoriti mu priprosto i jednostavno, što sama znaš iz Evanđelja, kako je dobri Bog za nas ostavio nebo i sišao na zemlju, bio kao maleno dijete poslušan svojoj Majci. Dijete to pamti, makar i ne razumije svega, ostat će mu, što si mu rekla, a kasnije će sve bolje i bolje razumjeti. Onda mu možeš reći, kad te prvi put ne posluša: »Mali Isus je bio poslušan, on voli samo poslušnu djecu«. To će biti prvi razlog za njegovu poslušnost, a ne obećavati djeci nagradu, ako posluša: »Hajde učini to, pa ćeš dobiti dinar«! To kvari dijete; ono se mora naučiti slušati iz ljubavi prema Isusu bez nagrade, a ne za dinar.

Ne zahtijevaj od djeteta previše, ali što mu rekneš od tog ne odustani. Dijete mora od najranijih godina steći uvjerenje: što roditelji kažu, to je svetinja.

Razborita mati vodi rano dijete u crkvu, tumači mu sv. vjeru, govori mu osobito o ljubavi Isusovoj, o križu Isusovom i Njegovoj muci. Kad svećenik govori o nedjeljnom Evanđelju, govori većinom za starije ljude, a ti, draga majko, tumači svome djetetu na njegov djetinjski način, zgode iz života Isusova: kako je Isus volio malu djecu, primao ih k sebi i blagosivao. Mi nemamo pojma, kako su mala djeca sposobna, da zavole dragog Isusa. U njihovom malenom srcu plane prava ljubav prema dobrom Bogu, koji je za njih postao djetešcem i prebiva u sv. Hostiji. Pokazujte mu sv. Hostiju, kad je svećenik dijeli vjernicima i govorite mu: to je dragi Isus, on će i tebi doći, ako budeš dobar. Isus već od krštenja djetetova prebiva u srcu dječjem i na to treba dijete upozoriti, da u svom srcu nosi samog Boga. Jer imati milost posvetnu u duši, koju dobiva sv. krstom, znači imati Boga u svojoj duši.

Bolno mi se zasjekla u dušu nehajnost jedne od naših majki. Dijelim sv. Pričest, mnogo svijeta prima pobožno Isusa u svoje srce. Tek sam počeo dijeliti, kad jedna majka uze svoje dijete za ruku, prođe tik ispred pričesne klupe u sredinu crkve, jedva malo prigne koljeno, okrenu leđa Presvetome i kroz crkvu napolje. U očima Isusovim velik je to propust: Isus eno izložen na oltaru, dolazi svojim vjernicima u srce, a ona vodi dijete iz crkve. Šta je briga za Isusa. Kako je mogla lijepo poučiti dijete: Eno Isus u sv. Hostiji, lijepo se prekriži, pričekajmo dok se podijeli sv. Pričest, pa onda lijepo poklekni do zemlje! Kako to djeluje na dijete: kako moja mama štuje Isusa! To ostaje u duši djetetovoj neizbrisivo.

Od desetorice velikih ljudi, devetorica zahvaljuje svoju veličinu svojoj majci. »Sad razumijem, zašto ste tako valjan čovjek«, reče netko jednom velikom učenjaku. »No pa što mislite, kako?« — »Čitao sam nekoja pisma, što vam ih je pisala vaša majka«. — »Sve što jesam, dugujem svojoj majci,« govorio je jedan od najvećih umova i svetaca Crkve, sv. Augustin. Gotovo redovito su svi sveci imali svete majke. A mnoge se hrvatske majke boje, da im djeca ne postanu odviše pobožna, »ne će one pobožnjakovića«, a zato

hoće buduće pokvarenjake, buduće ženskare i komuniste. Kasnije govore: »Uh, današnja djeca, da Bog sačuva«! A tko je kriv? Promašen prvi odgoj ! ! ! — Dok je dijete maleno, nerazumna ga mati mazi, pušta mu sve po volji, a dijete će joj, kad odraste, gaziti po srcu. Zar vrtlar mrzi svoju voćku, kad je obrezuje?! I majka ljubi svoje dijete, kad mu ne da sve na volju. »Tko štedi šibu, mrzi sina«, veli Duh Sveti.

Otac — majka — dijete: jedno u Bogu

Udarat će se u prsa jadne majke, kad im Bog jednom pokaže koliko su zlo prouzrokovale svojoj djeci svojim ludim odgojem, mazenjem i popuštanjem. Nisu vodile djecu k Bogu, pa su ih predale đavlu.

Znam da vi, drage majke, što čitate Glasnik, ne idete stopama kćeri ovoga svijeta i želite biti kćeri Božje! Imajte na umu, da ćete dijete najbolje odgojiti, ako ga što više dovedete k Bogu, k Isusu, da i vaše dijete mogne jednom reći kao onaj mali Ivica jednom rođaku. »Ivice, tko te je naučio pisati?«

»Moj ujak«, odgovori dijete.

»A računati«? — »Gospodin učitelj«.

»A katekizam?« — »Gospodin župnik«.

»A tvoja mama, zar te ona nije ništa naučila?« —

»Moja mama«, odgovori mali, »ona me je naučila ljubiti dragoga Isusa, biti uvijek dobar i pomagati bližnjemu.«

Drage majke, vodite svoje mališe k Isusu, pa vas ništa ne će rastaviti od vaše djece. —

Ivan Jäger D. I.

GLASNIK SE STANJIO!

Čitatelji će to zacijelo razumjeti. Tiskara je opustjela, pa se radi onoliko, koliko se može. Dao Bog, da nam se naskoro povrati mir, da i »Glasnik« uzmogne izvršivati vjerno svoja obećanja.

Uredništvo »Glasnika«.

RIJEČI ŽIVOTA VJEČNOGA

Kraljevstvo tmine

Prvi članak vjere: ZLI DUSI

Pita li dijete u školi, da li je dragi Bog stvorio i đavla, a ono će: »Dragi Bog je stvorio anđela, a on se sam načinio đavlom«. Kad je Bog stvorio nevidljivi svijet, bili su svi ti dusi dobri, a sami su postali đavli. »Bog je anđele, koji ne održaše svojega gospodstva, nego ostaviše svoj stan, sačuvao u vječnim okovima pod mrakom za sud velikoga dana« (Jud. 6). Ili kako veli sv. Ivan: »Đavao ne ostade u istini« (Iv. 8. 44). I zato: »Bog nije poštedio ni anđela, koji sagriješiše, nego ih strovali u pakao, u tamnu tamnicu, i predade ih, da se čuvaju za sud« (2 Pe. 2. 4). I tako ima jedno strašno kraljevstvo, u kojem vlada neka sloga i red, ali je sve upereno proti Bogu i njegovom svetom kraljevstvu. Za grijeh svoj trpe vječne muke: vječni oganj. Kaošto kod dobrih anđela ima više stupnjeva, ima devet zborova, tako i u kraljevstvu sotoninu ima razlike. Oni, koji su kao anđeli imali veću spoznaju i moć, imaju je i sada, ali su otvrdnuli u zlu i zato upotrebljavaju svoje znanje i svoju moć samo na zlo. Imadu oni i svoga vođu: Lucifera! Toga zove sv. Pismo đavlom, sotonom, Belzebubom, zlim, knezom tmine, starom zmijom, đavolskim poglavicom, Belialom. A ostale vragove zove: demonima, zlim i nečistim dusima, anđelima sotoninim.

Ričući lav. Sv. Petar nas opominje: »Budite trijezni i bdijte, jer protivnik vaš đavao obilazi kao ričući lav, tražeći, koga da proždre. Njemu se oprite ojačani vjerom« (1 Pe. 5. 8.). Kad su zli anđeli dobili svoju kaznu, otvrdnuše u zlu i postaše protivnici Božji. Bogu nastoje oduzeti čast, a ljude hoće zavesti na zlo. Mrze Boga i sve Božje, osobito čovjeka, sliku i priliku Božju. Oni mogu čovjeku željeti samo zlo. Stoga navađaju ljude na grijeh i nastoje, da ih po mogućnosti što više dođe u pakao. A čine to i iz zavisti radi nebeskih dobara, koja čovjek može postići, a oni su zauvijek od njih isključeni.

Osim toga su upravo ljudi određeni da zauzmu mjesta palih anđela u nebu, a to im je muka. »Zavišću đavla dođe smrt na svijet« (Mudr. 2. 24). A smrt dolazi radi grijeha. Đavao je dakle početnik prvoga grijeha. No on i nadalje neprestano zavađa na grijeh, on ljude napastuje. A kako mu je to toliko puta i uspjelo! On je nagovorio Davida, da izbroji narod židovski, što je bilo zabranjeno, da tako dođe nesreća i na njega i na narod. Sotona uđe u Judu i on izdade Isusa. Đavao je kušao Ananiju i Safiru, da slažu i tako su kažnjeni naglom smrću. Spasitelj ga radi toga zove »ubojicom ljudi od početka«. A kaže za njega, da »ne stoji

u istini, jer nema istine u njemu. Kad govori laž, od svoga govori, jer je lažac i otac laži« (Iv. 8. 44). Zato se on poglavito služi lažju, da ljude zavede. Tako je lažju zaveo i Evu. Tako on neprestano nastoji ljude odvratiti od Krista, od Istine. Toga se boji sv. Pavao, kad piše Korinčanima: »Ali se bojim, da kao što zmija prevari Evu svojom lukavštinom, tako i misli vaše da se ne pokvare i odmetnu od čiste odanosti prema Kristu« (2 Kor. II. 3). Ne zaboravimo, da đavao ima u vještini zavaravanja i napastovanja više tisućgodišnje iskustvo! Njemu to nažalost toliko put uspije, zato ga Spasitelj i zove knezom ovoga svijeta (Iv. 12. 31).

Pas na lancu. Bog čovjeku ostavlja slobodnu volju i daje dovoljno milosti, da se može oduprijeti navalama đavolskim. Pas na lancu može lajati, ali ugristi može samo onoga, koji mu se približi. I đavao je sličan psu, jer ga je Gospodin svezao lancima. On može djelovati na pamćenje i na maštu, tj. on nas može napastovati, ali ne može izravno djelovati na naš razum i volju. On nas može nagovoriti, ali ne može prisiliti. Ne idi blizu vezanom psu! Ne igraj se s napastima! »Oduprite se đavlu, pa će pobjeći od vas« (Jak. 4). Spasitelj nam daje primjer, kako da kažemo: »Idi od mene, sotono!« Najbolje je zle misli jednostavno prezreti, svratiti pozornost na nešto drugo.

Moć tmine. Đavao može dobiti vlast nad tijelom i tako mu škoditi. Tako je udario patnika Joba gubom, da bi ga naveo na to, da mrmlja na Boga. On može škoditi i duši preraznim napastima. Tako je samoga Spasitelja kušao. Kad je tako drzak, ne smijemo se čuditi, da i ljude napastuje. I Lucifer šalje svoje anđele ljudima, no ne da ih čuvaju, već da ih navađaju na grijeh i da ih tako upropaste. Stoga veli sv. Pavao: »Naša borba nije protiv krvi i tijela, nego protiv poglavarstva, protiv vlasti, protiv ovih tamnih svjetskih ravnatelja, protiv opakih duhova u uzdušnim visinama« (Ef. 6. 12). Moć je sotonina po Kristu u toliko skršena, što ga se ne trebamo bojati i što mu se možemo oprijeti. Ali to ne znači, da sotona nema nikakva upliva, jer nas i Spasitelj opominje i apostol, da bdijemo i da se borimo. Po Kristu ćemo i pobijediti, jer se »zato javi Sin Božji, da razori djela đavolska« (1 Iv. 3. 8). Sveti Antun živio je u pustinji, ali ga je i tu đavao našao i strašno napastovao. Ukazao bi mu se u obliku zmije ili divlje zvijeri ili kojeg strašila. Ali je svetac ostao miran i napravio bi znak križa. Nato je đavao iščezao. Drugi put opet, kad se pojavili u velikoj množini, reče: »Kakovi ste kukavice, kad dolazite u tolikom broju!« Svetog arskoga župnika Ivana Vianneya tukli su đavli, iz kreveta bacali, valjali, strašili na razne načine.

Bog dopušta kadikad sotoni, da uniđe u kojeg čovjeka, da ga učini nijemim ili slijepim, bijesnim i sl. Za života Isusova bilo je na zemlji puno takovih opsjednutih. Spasitelj je izgonio đavle, da upozori svijet na svoju moć, a nemoć đavolu, pa da svijet upozna, da treba bdjeti i naoružati se za borbu protiv zlih du-

hova. Isus je ostavio i svojoj Crkvi vlast izgoniti đavle i njeni službenici vrše tu službu. Poznato se glede toga mjesto u Bosni kraj Jajca: Podmilačje. U crkvi sv. Ivana Krstitelja obavljaju se molitve i zaklinjanja i dogodi se toliko puta, da se jadni opsjednuti oslobode svojih muka.

Micanje stolova. Zli dusi zavađaju poimence one, koji se bave spiritizmom, tj. dozivanjem duhova, da saznadu sakrivene stvari. Dakako da je tu većinom po srijedi prevara. Micanjem stolova, u kojima da ne smije biti ništa od željeza, kucanjem, pisanjem javljaju tobože duhovi, kako je na drugom svijetu i odgovaraju na druga razna pitanja. Svakako to nisu dobri anđeli, a Bog može dopustiti, da se tu umiješa i zli duh i da prevari ljude. Većinom je to ili vješta prevara ili djelovanje na živce i maštu pomoću sugestije i hipnoze. A posljedice takvih pokusa su štetne: izgubi se mir srca, naruši se zdravlje živaca; dođe i do ludila i prerane smrti. Spiritiste su često tako bili zaslijepljeni, da su počinili i velike zločine i najveće ludorije. Crkva je stoga zabranila baviti se spiritizmom. Tko s đavlom tikve sadi, o glavu mu se razbijaju.

Bdijte i molite! Kad je pas razdražen, dogodi se te sam sebi grize rep. Slično je i s đavlom. Ništa ga toliko ne će razbijesniti, koliko čovjek, koji se napastima okoristi, pa tako mjesto da podlegne, on još napreduje u dobru. Tako je neki svetac u napasti na oholost rekao sotoni, da bi se zapravo morao stidjeti kraj sotone. Jer je ovaj samo jedamput sagriješio i odmah bio bačen u pakao, a on je toliko puta učinio grijeh... Nato je sotona iščezao, jer nije mogao podnijeti tolike poniznosti.

Tako možemo i mi naučiti se iz grijeha anđela, da je svaki stvor, koji se odijeli od Boga, skrajno nesretan. Kao što grana, koja se otkine od stabla neminovno propada, tako i duša, koja ostavi Boga svoga. Jedino u Bogu je za nas svijetlo i život — izvan Boga je tama i smrt.

Drugo, što možemo naučiti od sotone, je strahota oholosti. Anđeli su htjeli biti ravni Svevišnjemu! A zar i čovjek ne čini to toliko puta? Ne će da vjeruje Božjoj objavi, ne će da upotrebljava sredstva milosti, jer se smatra dovoljno pravednim i svetim. Ne će da se pokori Božjim i crkvenim zapovijedima, kao da Bog ne može kazniti. Stoga veli sv. Ivan: »Tko čini grijeh, taj je od đavla« (1 Iv. 3, 8).

Treće, što ćemo si uzeti k srcu jest to, da grijehom zapravo prodajemo svoju dušu đavolu. Pomisli: svoju, jedinu, neumrlu, dragocjenu dušu prodajemo svom jedinom najvećem neprijatelju — i to često za — zdjelu leće, hoću da kažem za koju časovitu ispraznu nasladu ili da izbjegnemo kojoj časovitoj žrtvi! A đavao gladuje za dušama našim neprestano! Izgubiš li tu jednu dušu, sve si izgubio; nemaš druge duše. Sjeti se toga u napasti. »Oduprite se đavlu i pobjeći će od vas«.

Petar Gärtler D. I.

ZA SVETOG OCA

DALI SU SLUŽITI SV. MISE:

Biograd na moru: Društvo Srca Isusova — 16. III. 1941.
Daruvar: Treći Red sv. Franje — 16. III. 1940.
Jasenovac: Dragić Julka — 18. III. 1941.
Kapelica: Škapularsko društvo — prvi petak rujna svake god.
Kapelica: Kruničarsko društvo — prvi petak ožujka svake god.
Kaštel Novi: Učenice doma sv. Josipa — 18. III. svake god.
Kornić: Treći Red sv. Franje — 19. IX. 1940.
Kukujevci: Treći Red sv. Franje — 19. III. 1941.
Mali Ston: Djev. Dr. Srca Isusova — 12. III. 1941.
Murter: Djev. Dr. Srca Isusova — 1. nedjelja ožujka svake god.
Pitomača: Narodna škola — 16. III. 1941.
Pos. Podgajci: Križ. Bratstvo — 14. III. svake god.
Pribić: Društvo sv. Krunice — 21. III. 1941.
Subotica: Mar. kongr. sv. Terezije u Domu N. Gospe — 15. X. svake god.
Varaždin: Treći Red u samostanu OO. Kapucina — 14. XI. kroz 5 god.
Vrbnik: Djev. Dr. Srca Isusova — 8. XII. svake god.
Zagreb: Društvo Hrv. Kat. Žena župe sv. Obitelji — 1. V. svake god.
Zagreb: g. J. Z. — 20. III. 1941.

U SVIJETLU VJERE

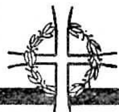
32.) Krstila sam dijete ovim riječima: »Ja te krstim, Bog s nebesa pratar sa oltara, u ime Oca i Sina i Duha svetoga.« Dijete je nakon krsta umrlo. Da li taj krst vrijedi?

Jer u nuždi osobito u smrtnoj pogibelji novorođenog djeteta, mogu svi ljudi, ne samo svećenici, valjano krstiti, nužno je, da znadu svi vjernici barem ono što je od prijeke potrebe, da bude sveto krštenje valjano. O valjanom krstu naime ovisi vječni spas nevinog djeteta. Kada krstiš, čini ovako: Polijevaj dijete na čelu običnom vodom, i to tako, da voda poteče. Ako imaš u kući blagoslovljenu vodu, bolje je da krstiš tom. Dok polijevaš, izgovaraj riječi: »Ja te krstim u ime Oca i Sina i Duha svetoga.« Ništa manje, ništa više! Pri tom moraš imati nakanu, da hoćeš dijete ozbiljno krstiti, kako to hoće Krist i sv. Crkva.

Prema ovim načelima treba prosuditi način krštenja u gore spomenutom slučaju. Taj način nema ništa premalo, ali ima nešto previše: »Bog s nebesa i pratar sa oltara.« Pretpostavljamo, da s ovim riječima osoba, koja je tako krstila, ništa drugo nije htjela izraziti do prave nakane, t. j. da hoće krstiti onako, kako to žele Krist i sv. Crkva. Prema tome bilo bi navedeno krštenje valjano. U koliko su riječi krsta bile prekinute, nije to bio bitni manjak, koji bi učinio riječi krštenja nevaljanim. No ipak smo u savjesti dužni pomno pripaziti, da ne bi dodavanjem ili oduzimanjem ili kako drugačije poremetiti smisao riječi svetog Krštenja te ga tako učinili nevaljanim!

33.) Može li Sv. Otac biti i na drugom mjestu izvan Rima?

Prebivati može gdje bilo, jer samo mjesto ne mijenja vlasti, koja mu je od Boga dana. Ali mora uvijek biti rimski biskup, jer Papa je nasljednik sv. Petra, a ovaj je bio prvi rimski biskup.

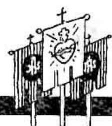

U VJEČNU DOMOVINU

POZVA GOSPOD VJERNE PRETPLATNIKE GLASNIKA

Baćar Ema, Karlovac; *Bačić Mijo*, revni promicatelj Glasnika Bacsbokod Mađarska; *Bajt Rozika*, Španovica; *Biočić Marija*, Kaštel Sućurac; *Hemen Marija*, Čazma; *Jakovac Marija*, revna povjerenica, Calumet Mich. USA; *Klobučar Franjka*, Belo selo; *Lacković Šnajder* Dora, Derbon Mich. USA; *Ljuban Stjepan*, širitelj Glasnika, Donje Hrasno; *Lukić Marija*, Zagreb; *Macka Marija*, Zagreb; *Maurin Josip*, Skoplje; *Medić Stipica*, Brela; *Mihovilić Gertruda*, Zagreb; *Mlinarić Franciska*, Mače; *Pilek Franjka*, Zagreb; *Poljaković Marcela*, revna širiteljica Glasnika, Bacsbokod Mađarska; *Tomljanović Stipan*, Albia Io. USA; *Tužanski Marija*, Bukovje; *Zemljarić Marija*, Gajić; *Zimić Katarina*, Bjelovar.

Pokoj vječni daruj im Gospodine, i svjetlost vječna svijetlila im!
Počivali u miru!

PO DOMOVINI

SVITAVA (Donje Hrasno). — U zadnje vrijeme okužiše nam kraj loše pjesme, pijanstvo i strašne bogumrske psovke. Za suzbijanje tih poroka osnovano je naše društvo: »Vojska Srca Isusova proti psovci«. I hvala božanskom Srcu, postigli smo već lijepe uspjehe. Osobito se napredak osjeća među omladinom, kod koje su uklonjene već mnoge zle navike, koje su bile prešle u običaj. — Članovi našeg društva idu često na sv. Misu, iako do crkve imamo oko 7 km. Glasnik zalazi u kuću svakoga člana i tako nam je omilio, da bez njega ne možemo živjeti. »Vojska Srca Isusova proti psovci« postigla je kod nas lijepe uspjehe, pa od srca želimo, da bi se i u drugim selima osnovalo takvo društvo, koje bi bilo na duhovnu korist čitavoga kraja. A mi smo svijesni, da smo za oruđe u Božjim rukama za duhovnu obnovu našega sela.

Nikola Pavlović, predsjednik

MAČE. — Članice djevojačkoga društva, primile su u god. 1940. sv. pričesti 2.867. Tri članice su se udale, a jedna je umrla: Francika Mlinarić. Živjela je siromašno, ali pobožno — dolazila je svakog dana k sv. Misi i sv. Pričesti, i po kiši i po ljutoj zimi, iako joj je crkva bila udaljena oko 3 km. Dragi Isus naplatio joj svu tu revnost i trud! U vječnu domovinu preselila se nakon kratke, teške bolesti. — Počivala u miru! Naše društvo, sada broji 93 članice, koje su revne u vršenju svojih društv. pravila.

Ana Švenda, glavarica

VRBNIK. — Da iskažemo ljubav i zahvalnost Sv. Ocu, odazvalo se i naše društvo Glasnikovom pozivu, pa smo odlučile, da svake godine dademo služiti na blagdan Bezgrješnog Začeća jednu sv. Misu na nakanu Sv. Oca. To smo počeli izvršivati već prošle godine. Sv. Misu služio je u 6 sati vlč g. kapelan Fabijanić, a prisustvovalo joj je cijelo društvo i mnogo drugoga svijeta. Za vrijeme sv. Mise pristupile smo skupno sv. Pričesti sjećajući se u molitvi potreba Sv. Oca u ovim teškim vremenima. Dao Bog, da se sva naša Djevojačka društva pridruže i zajedničkom molitvom jurišaju na Božansko Srce, da nam ono uzdrži, poživi i ojači našeg Sv. Oca!

Naše je Djevojačko društvo jedno od najstarijih na o. Krku. Postoji već 40 godina. Sada broji 140 članica. Svake prve nedjelje drži nam naš preč. g. župnik Gršković običajne sastanke, a svakog prvog petka pristupaju skoro sve članice zajedničkoj naknadnoj Pričesti. Za vrijeme sv.

SLUGA BOŽJI PETAR BARBARIĆ

ZAHVALA

Teško sam obolio prošle godine (1940.), te sam prevežen 26. II. u bolnicu Sestara Milosrdnica radi upale srednjeg uha. Za nekoliko dana su mi prestale boli u uhu, ali sam zato osjećao velike bolove u glavi. Liječnici su ustanovili, da imam meningitis. Dobivao sam injekcije u hrptenjaču, ali su svejedno liječnici gubili nadu u ozdravljenje. Sudbonosan dan u mojoj bolesti bio je 5. ožujka, jer su liječnici držali, da ne ću taj dan preživjeti. Već sam primio posljednju pomast i bilo je sve, da tako kažem, spremno za moju smrt. Molio sam devetnicu Petru Barbariću ja i moji sudrugovi, i na veliko čudo liječnika, moja je bolest naglo kretala na bolje, te sam već 16. ožujka izašao iz bolnice potpuno zdrav. Vrlo sam se bojao posljedica meningitisa, ali danas godinu dana nakon ozdravljenja ne osjećam nikakovih posljedica, dapače se osjećam još zdravijim, nego prije bolesti. To ozdravljenje zahvaljujem zagovoru Petra Barbarića, koji je uslišao našu devetnicu. Molim Boga, da sluga Božji Petar Barbarić bude što skorije proglašen svetim. —

Zagreb, Josip Đurić, seminarac.

MILOSTI PO ZAGOVORU PETRA BARBARIĆA

1088-1090. Teslić (saraj. nadb.): Prije pet godina ozdravila nam kćerka, kojoj je po sudu liječnikovu bio glavni živac na nogi zamro; sad je zdrava i vesela u Novicijatu — prije četiri godine razboli nam se sin, liječnici su pronašli da je sušica u kičmi i ozdravio, pa je sada zdrav i veseo u sjemeništu — bila sam na lijevoj strani tijela kao uzeta i ozdravila sam. Obitelj P. — 1091. Slivno Ravno kot. Metkovići (splitska bisk.): Po strašnom nevremenu uputih se na opasno putovanje s djetetom u čvrstoj nadi, da će mi Petar Barbarić biti u pomoći. Njemu zato zahvaljujem, što smo zdravi završili putovanje. A. P. — 1092. Jaša Tomić (apost. admin. Banata): Velika milost. Dj. D. — 1093. Derventa (saraj. nadb.): Velike bolesti u glavi oslobodio se. I. T. — 1094. Mostar: Moja kći Štefica od žutice i bubrežne bolesti ozdravila. S. P. — 1095. Lekenik (zagr. nadb.): Ozdravila od teške grlene bolesti. M. S. — 1096. Jajce (banjal. bisk.): Zahvaljuje osobito, što se je uzdržao mir i sklad u obitelji i za brzo ozdravljenje svoje sestre. R. M. — 1097. Đakovo: Mnoge milosti. N. H. — 1098. Zagreb: Velika milost. D. B. — 1099. Osijek (đakov. bisk.): Prije pola godine premještena sam bez ikakvog razloga i vrlo nenadano u strašno loše mjesto. Utekla sam se postom i molitvom u zagovor Petru Barbariću i nakon 4 mjeseci dobila sam odgovarajuće bolje mjesto. M. R. — 1100. Šnica (most. bisk.): Od g. 1937. do danas primio sam velike milosti od dragoga Boga po zagovoru njegova vjernoga Sluge Petra Barbarića. J. B. — 1101. Lun na Pagu (krčka biskup.): Zahvaljujem Petru Barbariću na primljenim milostima. K. B. — 1102. Zagreb: Jedanput u duhovnoj potrebi, a dva puta u tjelesnoj bila sam uslišana. V. R. —

Zubobolju može da otstrani

VERAMON.

Veramon se nadalje upotrebljava kod glavobolje, poslije alkoholnih ekscesa, kod bolova od rana i bolne menstruacije.

Pakovanja s 2 tablete i sa 10 i 20 tableta mogu se dobiti u svim ljekarnama.

VERAMON

»VJEŽBAJ SE U KRŠĆANSKOJ SAVRŠENOSTI«

I. dio.

Napisao: Alfonzo Rodriguez D. I. Preveo Ivan Kujundžić D. I.

Strana 508 — Cijena: din. 40.—, s pošt. 44.50;

Ova je knjiga radi svoje dubine i jednostavnosti postala pravom školom kršćanskog života. U ovom se prvom dijelu raspravlja o duhovnom napretku, o savršenosti običnih djela, o slozi i bratskoj ljubavi, o sjedinjenju s Voljom Božjom. Predmet o kojem učeni pisac govori osvjetljen je mnogim primjerima, pa se tako iznesena nauka primijenjena na praktični život duboko utisne u srce.

Narudžbe prima:

UPRAVA
»GLASNIKA SRCA ISUSOVA«
ZAGREB I./147.

ZA MJESEC LIPANJ

»MJESEC SRCA ISUSOVA«

Napisao H. Vodenik, cistercita, preveo F. Mašić D. I. — Strana 112 — Cijena: din 5, s pošt. 6.50; — Na svakih 10 primj. dobije se 1 na dar i ne plaća se pošt. Do 30 krasnih poglavlja o ljubavi Srca Isusova prema nama ljudima nalazi se u ovoj lijepoj knjižici. Dirljivi su primjeri uzeti ponajviše iz života meksičkih katolika za vrijeme progonstva.

Narudžbe prima: UPRAVA »GLASNIKA SRCA ISUSOVA« — ZAGREB I./147.

Foto amateri i fotografi!

Podmirujte svoje potrebe kod specijalne **stručne trgovine**

Foto Zaza

Zagreb, Margaretska ulica
Cjenik na zahtjev besplatno!

Vodeća trgovina foto aparata i pribora

FOTO CORSO

ZAGREB • ILICA 25 • TEL. 24-629

ZA KOJI DAN

izići će iz štampe osmo izdanje

SRCE ISUSOVO SPASENJE NAŠE

molitvenik za svakaga a napose za članove Apostolstva Molitve

Može se već naručiti kod Uprave »GLASNIKA SRCA ISUSOVA« Zagreb I—147, Palmotićeva ul. br. 31

POSMRTNA ZADRUGA S O. J. - ZAGREB

ZAGREB - GAJEVA 29

Odio za osiguranje pogreba I. kat — Pogrebno poduzeće prizemno
Telefon 84-44 Poš. ček. rn. 37.364

BESPLATAN POGREB!

»ŠTO GOD ČINIŠ, RAZBORITO ČINI I MISLI NA KONAC« — tako veli mudra riječ.

Naša zadruga će Vam u tome pomoći. Zašto bi svoje drage — u najtežem času — opteretili teškim brigama i troškovima?

Zatražite naše cjenike ili da Vas posjeti naš povjerenik bez ikakove obveze.

Misli za vremena na posljednje stvari!

2. SVIBNJA PRVI PETAK

NAKNADNA SV. PRIČEST

BOŽANSKO SRCE ISUSOVO! Prikazujem Ti po BEZGRJEŠNOM SRCU MARIJINU sve molitve + djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane + na koje se Ti neprestano prikazuješ na oltaru • Osobito Ti ih prikazujem za sv. Crkvu ✣ sv. Oca Papu + ZA TREZNIJI I PRIPROSTIJI ŽIVOT LJUDI I ZA OBRAĆENJE KONFUCIJEVACA ✣

SVIBANJ 1941.

Članovi Apostolstva Molitve molit će u svibnju na ove nakane:

1 Č *Filip i Jakov.* Apostolski duh 2 P Atanazije. Neustrašivost 3 S Našašće sv. Križa. Uspjeh misija u Zagrebu	17 S Paskal B. Uspjeh Euh. Kongresa
4 N 3 PO USKRSU. Uspjeh Euh. Kongresa 5 P Pijo V. Katolička štampa 6 U Ivan pred lat. vrat. Naši Križari 7 S Stanislav. Progonjeni 8 Č Ukazanje sv. Mihovila. Pobjeda Crkve 9 P Grgur Naz. Katoličke škole 10 S Antonin. Hrvatski biskupi	18 N 5 PO USKRSU. Đaci srednjih škola 19 P Petar. Prosni dan. Uspjeh Misija u Zagrebu 20 U Bernardin. Prosni dan. Blagoslov poljima 21 S Fidelis. Prosni dan. Blagoslov usjevima 22 Č SPASOVO. Čežnja za nebom 23 P Desiderij. Vjernost Bogu 24 S *Gospa od Puta.* Malo sjemenište u Travniku
11 N 4 PO USKRSU. Uspjeh misija u Zagrebu 12 P Pankracij. Povoljno vrijeme za usjeve. 13 U Robert Bel. Isusovačke škole 14 S Bonifacij. Crkva u Njemačkoj 15 Č Ivan de la Sale. Školska braća kod nas 16 P Ivan Nep. Ispovjednici	25 N 6 PO USKRSU. Naši neprijatelji 26 P Filip Nerij. Svećenička zvanja 27 U Beda. Naši u vojsci 28 S Augustin. Pretplatnici Glasnika 29 Č Marija Magd. de Paz. Ženska Kat. Akcija 30 P Ferdinand. Narodni vođe 31 S *Anđela Mer., mjes. zašt.* Ljubav k čistoći.

ZA ČLANOVE APOSTOLSTVA MOLITVE: Potpun oprost jednog petka i još jednog po volji odabranog dana. Na dan pomirbene sv. Pričesti. Na blagdan mjes. zaštitnika.

ZA ČLANOVE BRATOVŠTINE PRESVETOG SRCA ISUSOVA: Potpun oprost prvoga petka i nedjelje, i još jednog po volji odabranog dana.